

Nr. 4 JUNI 2006 29. ÅRGANG

BAG MURENE HOS PARIS' BRANDVÆSEN

SPECIAL

REDDEREN

Gensyn med gutterne

Eric Legros fra Kolding, eks-brandmand i Paris, åbnede dørene for Redderen og genså sin arbejdsplads gennem 15 år

Af Flemming F. Kyster

For Eric Legros var det et glædeligt gensyn med gamle kolleger og velkendte steder, da han i fem dage i april var tolk og »tur-guide« ved Redderens besøg hos Paris' brandvæsen BSPP.

Den 46-årige franskmænd har boet i Danmark siden 1993, men inden da var han igennem 15 år brandmand, *sapeur-pompier*, i BSPP, hvor han sluttede med rang som oversergent. Fagbladet Redderen kom omkring årsskiftet ved et tilfælde i kontakt med Eric Legros, og siden opstod ideen om at arrangere en reportage-rejse til Frankrig. For Eric Legros kunne med sine kontakter til sin gamle brigade åbne dørene for et besøg i hovedstadens ellers ganske lukkede, militære brandkorps.

Mange funktioner

Eric Legros voksede op i Paris-bydelen St. Denis og vidste fra barnsben, at han ville være brandmand. Karrieren i BSPP begyndte i 1979, og ud over at være »almindelig« brandmand bestred han en række forskelligartede opgaver frem til 1993, lige som han har været tilknyttet flere forskellige af BSPP's kompagnier og kaserner.

Eric Legros har prøvet det meste i karrieren som brandmand: Storbrande, gasekspllosioner og såmænd også terrorist-bilbomber, som her i Rue Marboeuf i 1982, hvor adskillige kilo TNT anrettede betydelig skade.

For Eric Legros var det en oplevelse at gense blandt andet 6. kompagni, hvor han gjorde tjeneste i flere år.

Blandt de funktioner, den tidligere oversergent har udfyldt i brandvæsenet, er instruktør på BSPP's uddan-

Sergent Eric Legros blev i sine år i BSPP noteret for deltagelse i 1440 brande – defineret som brande, der krævede mindst to sprøjter på stedet.

nelsescenter, instruktør i 6. kompagni, styrmand på et pumpekib på Seinen og specialist i forureningsbekæmpelse.

I 1989 satte en rygskade en stopper for aktiv udrykningstjeneste, og de kommende fire år var Eric Legros leder af et kompagnis bespisnings-/restaurationsafdeling og siden sikkerheds-souschef i BSPP's hovedkvarter.

Flyttede til Danmark

Efter at have fuldført tre fem-års kontrakter hos BSPP valgte Eric Legros at aftræde som 34-årig med tidligste/laveste tjenestemandspension for at flytte til Danmark med sin danske hustru Mattie. Hende havde han mødt i Paris, hvor hun arbejdede som hårstylist.

I dag bor parret i Bramdrupdam ved Kolding, og Eric kører taxa i Vejle. Eric Legros' lokalkendskab og rutine som chauffør kom til sin ret i hans tidligere hjemby Paris, hvor Redderens udsendte heldigvis slap for at styre den lejede Peugeot gennem den anarkistiske trafik. Ligeledes var hans rolle som tolk helt central, lige som franskmændens baggrund i korpset naturligvis var medvirkende til den store imødekommenhed, Redderen mødte over alt i BSPP.

Leder

På besøg hos brand-soldaterne i Paris

Som det måske fremgår, er dette en lidt usædvanlig udgave af Redderen. Hele nummeret er viet til en reportage om og fra Paris' brandvæsen, BSPP.

Reddernes Landsklub går i 2006, som måske bekendt, op fra otte til ti udgivelser af Redderen, blandt andet fordi det indebærer nogle portomæssige fordele. De to ekstra numre giver plads til og mulighed for at »sprælle« lidt – gøre lidt ud over det sædvanlige – en eller to gange om året i særlige tema- eller specialudgaver. Dét er nærværende blad det første eksempel på – men formentlig ikke det sidste.

Paris' brandvæsen, *Brigade de Sapeurs-Pompiers de Paris*, er spændende af flere årsager. Dels er det ret unikt derved, at det er et militært korps: Brandmændene har uniform og militære titler, og mange bor på kaserne, som samtidig er brandstationer.

Dels er det jo nærmest pr. definition interessant at erfare, hvordan man griber tingene an i en sydende metropol som Paris, der har flere indbyggere, end vi er i Danmark tilsammen.

Ved tilfældighedernes spil (*se side 2, red.*) fik Fagbladet Redderen mulighed for i en uge i april at komme helt ind bag murene hos BSPP. Vi har sovet på en kaserne, spist med mandskabet og besøgt mange af BSPP's enheder rundt om i Paris. Overalt har vi mødt en enestående gæstfrihed og fortællelyst, og vi har fået et sjældent indblik i en ellers lukket, militær verden.

God fornøjelse med denne special-udgave af bladet!

Journalist Flemming F. Kyster og redaktør Karsten Falk Hansen (billedet) besøgte Paris brandvæsen BSPP sammen med Eric Legros fra Kolding, tidligere brandmand i BSPP.

REDDEREN

udgives af

Reddernes Landsklub

Redaktion:

Redaktør & Fællestillidsmand

Karsten Falk Hansen

Krogagervej 33 - 7100 Vejle

Arbejde . 75 83 91 00 + 4884

Mobil 40 77 83 37

Fax 79 42 43 97

E-mail: kfh@falck.dk

Alle henvendelser vedrørende adresse-
ændringer m.m. rettes til redaktøren.

Redaktionssekretær:

Ebbe Vang

Kontor ... 48 20 65 69

Mobil 40 20 87 40

Mail: ebbe@redder.dk

Journalist:

Flemming Frederiksen Kyster (DJ)

Langesøvej 67 - 7000 Fredericia

Tlf. 75 94 52 09

Mobil 28 91 29 80

E-mail: kyster@frederiksen.mail.dk

Annoncer, sats & trykning:

PE offset A/S

Tømrervej 9 - 6800 Varde

Tlf. 76 95 17 17

Fax 75 21 04 10

E-mail: peoffset@peoffset.dk

Oplag:

4.500 stk.

Redderen læses af reddere, brand-
mænd, ledere og andre medarbejde-
re i Falck koncernen, AMU-centre,
tekniske skoler, hospitaler og poli-
tikere samt beredskabs- og forvalt-
ningschefer.

ISSN nr. 1603-1660

*Brandfolk fra BSPP
i aktion under bran-
den på den israelske
ambassade i Paris i
2002. (Foto: BSPP)*

Grundlagt af Napoleon

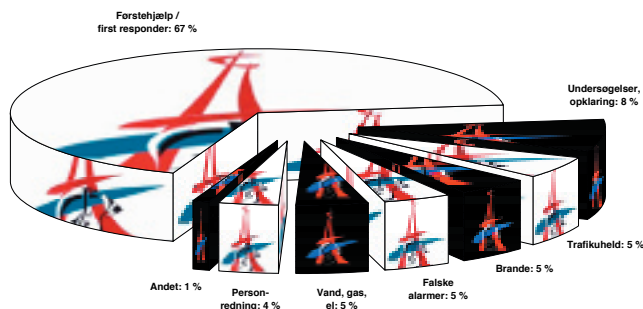
En dramatisk brand i Paris i 1810 var anledningen til, at BSPP, »Brigade de Sapeurs-Pompiers de Paris«, blev grundlagt.

Den 1. juli 1810 var der fest og bal på den østrigske ambassade i Paris i anledning af Napoleon Bonapartes nyligt indgåede ægteskab med Marie Louise, datter af den østrigske kejser. Sent om aftenen udbrød en voldsom brand, som kostede flere prominente gæster livet. Branden og det retslige efterspil gjorde det klart for Napoleon, at brandberedskabet i hovedstaden var utilstrækkeligt. Så den 18. september 1811 blev det nye militære brandkorps grundlagt ved kejserligt dekret. BSPP blev dannet som et korps under ingeniørtropperne og menes at være verdens første fuldtidsbrandvæsen.

Fakta om BSPP

- BSPP dækker det centrale Paris samt de tre omgivende departementer Seine-Saint-Denis, Val-de-Marne og Hauts-de-Seine (tilsammen kaldet »den indre ring«)
- Dette område, som i areal ikke er meget større end Bornholm, har et befolkningsunderlag på omkring 6,5 millioner mennesker
- BSPP har omkring 7500 ansatte, som er fordelt på 81 kaserner rundt om i byen
- Antal udrykninger i 2005: 427.503. Opgaverne fordelte sig således:

Porten til BSPP

Disciplin, moral og hårdt arbejde er nøgleord i den otte måneder lange branduddannelse

Af Flemming F. Kyster

Et stort fort i Villeneuve-Saint-Georges, i den sydlige udkant af Paris, er indgangsporten for kommende brandmænd i BSPP. Her, i det imponerende fæstningsværk fra 1880, foregår uddannelsen som *sapeurs-pompierers*.

Det militære islæt er til stede over alt i BSPP, men ingen steder er det tydeligere end i Villeneuve-Saint-Georges. De unge mennesker starter uddannelsen som rekrutter, og disciplin og hårdt arbejde er i højsædet under den to måneder lange grunduddannelse.

Hovedelementerne er undervisning i førstehjælp, avanceret førstehjælp (first responder) samt basal militærtræning, inklusiv skydeøvelser.

En typisk dag begynder med vækning på de store sovesale

klokken 05.30. Herefter går det slag i slag frem til ti-elleve-tiden om aftenen med blandt andet undervisning, praktiske øvelser, sport, skydebane samt rengøring og vedligeholdelse.

Lige så hårdt

For rekrutterne gælder princippet, at »al gang foregår i løb«. Så uanset hvor man er på uddannelsescentrets

Officererne på fortet har lange arbejdsdage. Men måltiderne er frirum, hvor de slapper af og spiser god mad, mens ilden knitrer i kaminen.

Oberst Pedro Rodriguez, den særdeles myndige chef for uddannelsesafdelingen, slapper af i officersmessen efter morgenens løbetur. I baggrunden står en tjener klar til at bringe drikkevarer eller andet. Både kokke og tjenere er i øvrigt underordnede BSPP-folk.

kæmpe område, møder man jævnligt grupper af unge mennesker, som i løb er på vej til næste punkt på dagsplanen. Dog skal de naturligvis huske at stoppe, hilse og gøre honnør, hvis de møder en officer. Der er således ikke tale om, at de kommende brandmænd får en lempeligere vej ind i systemet end i andre grene af militæret.

- Arbejdsbyrden og disciplinen er lige så hård som for alle andre militære rekrutter, fastslår *capitaine commandant* Ronan de Bliquière. Ifølge den unge kaptajn er en vigtig del af grunduddannelsen undervisning i BSPP's og hærens traditioner, etik og moralkodeks. Lige som man fysisk og fagligt skal være klar til udfordringerne som brandmand, skal man vide, hvordan man opfører sig som del af den franske hær og af det traditionsrige korps BSPP.

Ud på kaserne

Efter de to måneder på Villeneuve-Saint-Georges kommer eleven fire måneder i praktik på en af BSPP's kaserne. Her udfører vedkommende basale ambulanceopgaver og assisterer ved brand- og redningsopgaver. De sidste to måneder af uddannelsen er eleven tilbage på Villeneuve-Saint-Georges, hvor videregående uddannelse i brand, redning og frigørelse bygges på. Herefter tilknyttes den færdiguddannede brandmand sit nye kompagni.

I øjeblikket er rekrutteringsgrundlaget i øvrigt godt for BSPP. Interessen for korpset afspejler til dels konjunkturerne i det omgivende samfund – tilstrømningen er større, når eksempelvis ungdomsarbejdsløsheden er høj, som det er tilfældet i øjeblikket.

Fakta om eleverne

Ansøgere til den otte måneder lange uddannelse som brandmand i BSPP skal være mellem 18 og 25 år, franske statsborgere og med ren straffeattest

Udvælgelse sker ved en tre-dages optagelsesprøve med blandt andet fysiske, mentale og praktiske tests samt lægetjek

Hvert år uddannes 1200 brandfolk. Året rundt huser Villeneuve-Saint-Georges flere end 300 elever

Flertallet er i den yngre ende af skalaen, altså mellem 18 og 20-21 år

56 procent af eleverne har studentereksamen. 68 procent har erhvervs erfaring

Siden januar 2002 er 166 kvinder startet på uddannelsen. En femtedel af disse er droppet ud, en femtedel arbejder i administrative stillinger mens knap tre femtedele er »almindelige« brandfolk. De fysiske krav i optagelsesprøven er lempeligere for kvinder

Under anden verdenskrig var fortet Gestapo-hovedkvarter, og mange franske modstandsfolk blev interneret her.

Militærisk orden og renlighed præger de store sovesale.

Grej og udstyr

Køretøjet her hører til kasernen i Grenelle, hvorfra der udgår cirka 12.000 udrykninger årligt. Cirka seks procent af disse er til brand.

Denne såkaldte krog-stige er noget, BSPP-folkene træner meget med. I Paris er der ofte blokerede adgangsveje, mange utilgængelige baggårde og mange altaner, og krogstigen er i nogle tilfælde bedste bud på undsætning. Brandfolkene skal selv kunne trække sig op på stigen (foto 2), og kravle op på altanen. Derfra kan de trække stigen op og fortsætte opad om nødvendigt.

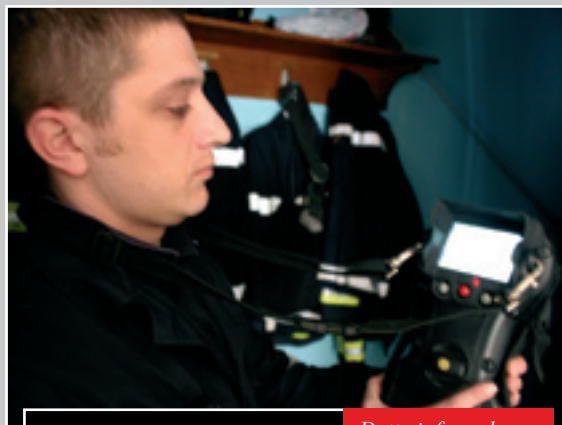

Denne slange-trækvogn (tv) sidder der to af bag på mange af BSPP's brandkøretøjer (som på foto 1h). Trækvognene kan frigøres og gør det nemmere at håndtere de tunge fødeslanger, mener de i Paris. De medgiver dog, at vognene ikke vil være til at trække rundt med i mere landlige omgivelser.

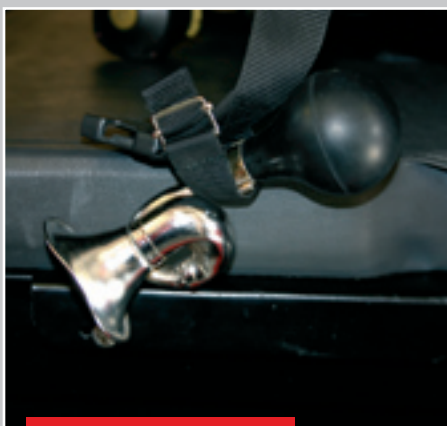
Hjelmene er af mærket Gallet og er både lette og behagelige at bære, kunne redaktør Karsten Falk Hansen konstatere da han fik lov at prøve et af BSPP's brandhuse..

Dette infrarøde grej giver imponerende godt »udsyn« trods røg og mørke. Grejet er pt. fortrinsvis hos en specialenhed, men spredes senere ud til flere enheder.

Forbindelsesline med lille detalje, der kan være afgørende. Hvis det er mørkt og/eller røgfylt og man har mistet orienteringen, kan disse perler hjælpe: Den enlige perle markerer retningen ud, mens de tre markerer retningen ind mod faremomentet.

En sjov lille ting fra gamle dage, som stadig anvendes. Med balthornet kan brandfolkene lave signaler, hvis alt andet svigter.

BSPP opererer med 9 liter Fenzy komposit luftflasker, der vejer 12 kilo.

Alarmcentral med 5000 opkald i døgnet

Af Flemming F. Kyster

»Hvorfor i alverden vil de se det?« Sådan siger en smilende officer i alarmcentralen til oplysningen om, at den lille delegation fra Danmark gerne vil se stedet.

Vi er i BSPP's hovedkvarter i Champarret – i den del af kasernen, der huser alarmcentralen og lægevagten. Og man forstår måske nok officerens reaktion, for det er ikke just hypermoderne faciliteter og udstyr, der præger billedet.

Alene pladsforholdene ville personalet på enhver dansk alarmcentral givetvis protestere kraftigt imod. Og her er det altså en kæmpe metropol med seks-syv millioner indbyggere, der bliver betjent!

- Det er gamle og slidte faciliteter, men systemet virker, understreger officeren. Han fortæller, at en ny, stor og moderne alarmcentral er på tegnebrættet. Kasernens store gård, der

blandt andet bruges til p-pladser, skal graves ud og dér skal indrettes et toetagers, underjordisk alarmcenter.

Stor travlhed

I Frankrig er der (ud over 112, som er fælles i EU) tre forskellige nødtelefonnumre:

- 15: Sygdom / tilskadekomst
- 17: Politi
- 18: Brand og redning

Alarmcentralen i Champarret får i gennemsnit cirka 5000 »nummer 18« opkald pr. døgn, og omkring halvdelen kræver udrykning eller anden form for aktiv respons.

Desuden får lægevagten, som er inde på den anden side af glasruderne, mellem 800 og 1000 opkald dagligt. Til sammenligning modtager Alarmcentralen for Storkøbenhavn – Danmarks klart travleste – omkring 1400 opkald i døgnet ifølge Sundhedsstyrelsen. Det er som bekendt både til politi, ambulance og brand. De

øvrige syv danske alarmcentraler får også omkring 1400 daglige opkald – tilsammen.

Den parisiske alarmcentral passes af en gruppe på godt 70 menige brandfolk, underofficerer og officerer, som har specialiseret sig i denne funktion. De arbejder på skift i 12-timers vagter med bemanning afpasset efter travlheden. Om natten er der typisk tre-fire mand på vagt, mens der ved spidsbelastning er otte eller flere.

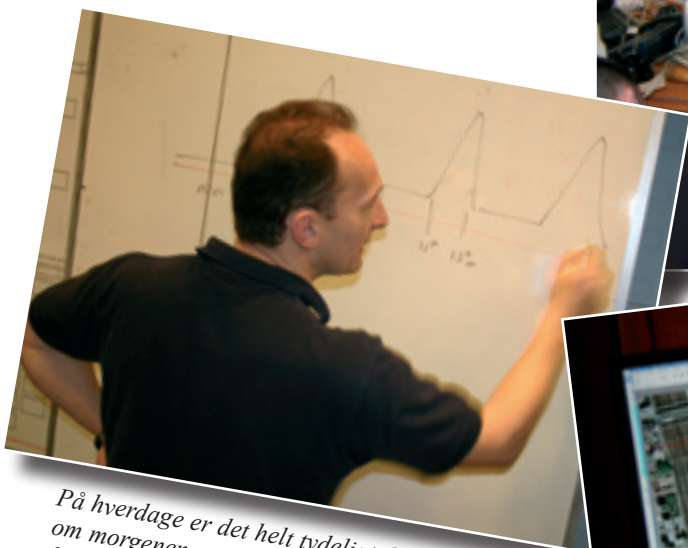
Under gården i BSPP's hovedkvarter skal der bygges en moderne, underjordisk alarmcentral.

Der er til tider hektisk travlhed her på alarmcentralen. Trods de mange tusinde opkald er der ikke noget med headsets her.

Lægevagten holder til inde ved siden af.

På hverdage er det helt tydeligt, hvordan trafikken om morgenen og om aftenen, når folk kører til og fra arbejde, afspejler sig i antallet af uheld og dermed opkald til alarmcentralen. Også ved frokosttid kommer der typisk et stort udsving i aktiviteten.

I tilknytning til alarmcentralen ligger operationsrummet, hvor man blandt andet har overblik over aktivitetsniveauet på de 81 kaserner i BSPP's område. Hvis styrkerne i én bydel er i aktion, kan ledige ressourcer fra omliggende kaserner forskydes til stedet for at opretholde beredskabet - meget lig Falcks flydende ambulanceberedskab. Der er i øvrigt ikke GPS-overvågning af køretøjernes positioner. Overblikket skabes gennem et meget indarbejdet system med, at enhederne indrapporterer, når de er fremme, er ledige, tilbage på kasernen etc.

Displayet her tæller antallet af opkald i løbet af en dag. Da der sidste efterår var voldsomme optøjer i flere Paris-forstæder, var der nogle dage op til 8000 opkald til alarmcentralen.

Udveksling af instruktører mellem Shropshire Fire and Rescue Service og Falck

Shropshire Fire and Rescue Service og Falck har indgået et samarbejde omkring udveksling af instruktører. Udvekslingen er støttet af EU, og det er planen, at 12 medarbejdere fra henholdsvis SFRS og Falck skal deltage i udvekslingen.

Det har længe været et ønske, bl.a. fra reddernes faglige organisation, at vi igangsætter sådanne programmer, og takket være et samarbejde med SFRS er det altså nu lykkedes at komme i gang.

I forbindelse med projektet udtaler Shropshires brandchef bl.a.: "Falck har siden 1906 været hjørnестenen i den Danske brand- og ambulancetjeneste, og virksomheden har befolkningens tillid, når det gælder brandslukning og redning af mennesker og dyr. Det er med stor glæde, at vi nu indleder et samarbejde med Falck".

Det er ikke kun brandvæsenets ledelse, der er glad for samarbejdet. Også brandmandskabets faglige organisation Fire Brigade Union ser frem til en dialog med de danske kolleger.

Udvekslingsprogrammet omfatter primært instruktører, altså for Falcks vedkommende holdledere og ambulanceinstruktører.

Formålet med udvekslingen er læring og overførsel af "best practice" fra henholdsvis England og Danmark.

Vi kan lære meget i England, da uddannelserne indenfor brandvæsenet er mere omfattende end de danske. SFRS har allerede omfattende erfaring med brugen af TETRA, og deltagerne vil derfor få indblik i denne teknologi, som nu også skal indføres i Danmark. Også i forhold til forebyggelse og sikkerhed i kommunerne, er SFRS langt foran os, idet den britiske regering har afsat store beløb til dette formål.

SFRS udfører **ikke** ambulancekørsel, men foretager alle former for redning såvel i forbindelse med trafikuheld som dyreredning.

Shropshire County ligger i det midt/vestlige England, sydvest for Birmingham.

Shropshire County udgør ét af de mindste amter i England med en befolkning på 287.900 indbyggere. Arealet udgør 319.736 hektar, og 94% af arealet er landområde.

Brandvæsenet har stationer i flere byer, og stationerne er bemandet med såvel fuldtids- som deltidsmandskab.

Brandvæsenets hovedstation er placeret i den største by Shrewsbury, som er en meget gammel by med rødder tilbage til det 5. århundrede.

Leonardo da Vinci
Community Vocational Training Action Programme

Charles Darwin er født i Shrewsbury

Det er planen, at udvekslingen skal starte efter sommerferien, og de enkelte regioner vil hver blive tilbudt to pladser. Projektet koordineres af uddannelsesafdelingen, og udgangspunktet for projektet er stationen i Ballerup, hvor udrykningsleder Frank Rasmussen er udpeget til projektkoordinator. Det er planen, at alle deltagere fra SFRS bliver udstationeret på stationer i Københavnsområdet.

Projektet dækker alle omkostninger til rejse og ophold, ligesom deltagerne naturligvis får udbetalt løn som normalt.

Deltagere fra Falck skal flyve til Birmingham, hvor de vil blive afhentet af personale fra SFRS og indkvarteret på hotel i Shrewsbury.

Den enkelte deltager skal udarbejde en evalueringsrapport efter opholdet, og ved afslutningen af projektet, vil der blive udarbejdet en samlet rapport.

Der er i EU stor interesse for dette projekt, som omfatter et samarbejde mellem en offentlig og en privat virksomhed, og det er allerede tilkendegivet, at vi kan søge midler til videreførelse af projektet.

Det tætte samarbejde med SFRS vil styrke Falcks forretningsmuligheder i England, og det bliver spændende at se, hvad det på sigt kan føre til.

Henrik Bitsch Hansen
Brandchef

Brandmænd med blok og kamera

BSPP's eget blad laves af brandfolk, som har specialiseret sig i at skrive eller fotografere

Af Flemming F. Kyster

Med 16.000 abonnenter i ind- og udland er BSPP's eget blad, »Allo Dix-Huit«, tydeligvis populært også uden for brandvæsenets egen medarbejdergruppe, som kun udgør omkring halvdelen af læzerskaren. Resten af abonnenterne er blandt andet pensionerede BSPP-folk, offentlige myndigheder, skoler, firmaer i branchen samt almindelige mennesker, der har brandslukning og brandvæsener som interesse.

Interessen er forståelig, for det er et meget professionelt magasin, som BSPP's egen bladredaktion sender på gaden 11 gange om året. Indholdet er en blanding af blandt andet praktiske oplysninger, nyt om materiel, historiske emner, analyser af større indsatser, portræt af egne eller andre brandenheder, navnestof, sikkerhedsmæssige emner, personhistorier med videre.

På højde med andre

Redaktionen har til huse i BSPP's hovedkvarter og består af fem-seks skrivende medarbejdere. De er naturligvis alle uddannede *sapeurs-pompiers* og i uniform, men det er bladet, der udgør deres arbejdshverdag.

Ifølge redaktøren, overkorporal Franck de Almeida, er de fleste på redaktionen selvlærte med hensyn til deres skrivekundskaber

”

»Kvaliteten i vores artikler er fuldt på højde med andre, »almindelige« medier«
Overkorporal Franck de Almeida, redaktør på »Allo Dix-Huit«

ber - ingen er uddannede journalister. Men det opvejes rigeligt af deres indgående kendskab til området samt den indbyrdes sparring og efterkritik, mener Franck de Almeida.

- Kvaliteten i vores artikler er fuldt på højde med andre, »almindelige« medier, vurderer redaktøren. Han tilføjer, at redaktionen sagtens kan købe efteruddannelse eller kurser »ude i byen«, hvis der er behov for det.

Med på udrykning

Også med hensyn til layout er Allo Dix-Huit milevidt fra bare at være endnu et småkedeligt personaleblad.

Det flotte billede her og billedet side 2 er taget og venligst stillet til rådighed af BSPP.

»Allo Dix-Huit« betyder »Hallo 18«. 18 er i Frankrig nødtelefonnummeret for brand og redning. Bladet har eksisteret lige siden 1947.

BSPP-fotograf Pascal Burner var på pletten, da Israels ambassade i Paris udbrændte fuldstændig i maj 2002. Hans billeder fra branden gik verden rundt.

Redaktionen har en grafiker og en tegner at trække på – naturligvis fra egne rækker – og ikke mindst en fotoafdeling, der leverer billeder i meget høj kvalitet.

Fotoafdelingen består af en halv snes brandfolk, hvoraf fire har hovedvægt på video, mens fire primært står for almindelige stillbilleder.

Ved større udrykninger og ved officielle lejligheder er der næsten altid en fotograf med ud.

- Når alarmcentralen får kendskab til en større indsats eller måske en særlig interessant opgave, får vi et praj, og så rykker vi ud, fortæller korporal Pascal Burner fra fotoafdelingen.

Sælger til andre

Som uddannede brandfolk og ansatte i BSPP har fotograferne ofte mulighed for at komme tættere på og tage bedre og mere spektakulære billeder end almindelige pressefotografer. Derfor har BSPP en indtægt på at sælge brand- og redningsbilleder til aviser etc. – naturligvis kun billeder, som er etisk i orden. Samtlige billeder fra indsatser bliver omhyggeligt arkiveret. Således kan billeder fra specifikke indsatser op til 30 år tilbage i tiden hurtigt bringes til veje.

To brand- og bladfolk i gang med næste nummer.

Tendensen til at outsource opgaver findes ikke i BSPP. Her sætter man en ære i at være selvforsynende - her er det korpsets eget, store trykkeri.

Majorens opfindelse kan redde liv

Bernard Jaquinot udviklede en fjernbetjent døråbner, som kan skåne kollegerne for fare

Af Flemming F. Kyster

KA-SLAMM!

Døren flyver op et brag, som var den sprængt op med dynamit. Men det er ikke eksplosiver, der har tvunget døren op. Det er ”JOG”, et nyt, pneumatisk apparat, som kan skåne brandfolk for livsfarlige situationer, når de skal skaffe sig adgang til brændende lokaler.

Vi er i et testlokale i BSPP's hovedkvarter i Paris-bydelen Champéret.

JOG's opfinder, major Bernard Jaquinot, demonstrerer, hvordan apparatet virker. Han forklarer, at JOG er unikt derved, at det med betydelig kraft både trykker ud i bredden og i dybden. JOG består nemlig af to trykluft-cylindre, som på én gang kan trykke ud på dørkarmen og banke døren ind.

Resultatet er imponerende – uan-

set om det er sikkerhedsdøre, armerede døre eller karme i beton eller metal, JOG skal prøve kræfter med. Også vinduer og andre adgangsveje kan den klare.

Derfor er det ikke overraskende, at også politi, militær, antiterror-korps etc. kan se store anvendelsesmuligheder i nyskabelsen.

Åbnes i sikker afstand

For brandfolk er der to afgørende fordele ved opfindelsen. For det første sparer de tid: Med JOG tager det blot 45 sekunder at åbne selv den mest tunge og solide dør – og man undgår at mase 15-20 minutter med hydraulikværktøj, hammer, rambuk eller hvad man ellers bruger til at få genstridige døre op. På den måde kan brandmændene hurtigere komme ind og bekæmpe ilden eller undsætte personer.

For det andet øges brandfolkenes sikkerhed. En livsfarlig flash-over eller andre ekstreme forhold kan ligge på lur, når døren åbnes. Men ved hjælp af en fem meter lang trykluftslange kan JOG fjernbetje-

nes fra betryggende afstand. Man kan altså sidde i sikkerhed, måske rundt om et hjørne, og tvinge døren op.

Mistede fem kolleger

Netop kollegernes sikkerhed var det, der for fem år siden ansporede Bernard Jaquinot til at fostre ideen til JOG.

Udviklingsarbejdet blev sørgeligt aktuelt, da BSPP den 14. september 2002 mistede fem brandfolk ved en brand i en boligblok i det nordlige Paris.

- De fem dræbte kammerater kom her fra kasernen, siger Bernard Jaquinot med beklagelse i stemmen. Tragedien skyldtes ifølge rapporterne to flash-over hændelser med minutters mellemrum – opstået netop hvor brandfolkene tvang døre op i forbindelse med en tilsyneladende ”almindelig” lejlighedsbrand på sjette etage.

Tre års udvikling

Udviklingsarbejdet med JOG stod på i omkring tre år. Bernard Jaquinot arbejdede sammen med

Major Bernard Jaquinot med den praktiske bæretraske, JOG transporteres i.

JOG er fremstillet i titanium for at holde vægten nede uden at miste robustheden i apparatet.

JOG trækkes ud manuelt, så den passer ind i dørkarmen. På selve apparatet aktiveres så den vandrette cylinder, der sætter JOG i spænd og trykker ud på karmen.

sin svoger, som er ingeniør og som stod for de mange beregninger, der skulle til, før opfindelsen var brugbar.

Den første prototype viste sig funktionsdygtig – men med en vægt på 27 kilo var den for tung at have med i skarpe situationer. Med forskellige modifikationer lykkedes det at få vægten ned på 15 kilo, og i dag er den på 13,5 kilo.

Har verdenspatent

I 2003 lykkedes det Bernard Jaquinot og hans svoger at overbevise den internationale concern Festo, som er en stor aktør inden for blandt andet pneumatik/trykluft, om projektets potentiale, og det er i dag Festo, der forhandler JOG.

Det er dog den franske major, der har verdenspatent på konceptet, og det vil givetvis give ekstra smør på bordet, når han går på pension om godt to år.

Men dét er kun en sidegevinst i forhold til, at kolleger nu kan arbejde sikrere takket være opfindelsen, understreger Bernard Jaquinot. BSSP har i et par år betjent sig af JOG, og erfaringerne er yderst positive.

- Bare i dette kompagni, femte kompagni, har der det seneste halve års tid været 25 åbninger med JOG. Der har været fire flash-over – og ingen er blevet beskadiget, konstaterer Bernard Jaquinot med tilfredshed.

FAKTA · FAKTA · FAKTA · FAKTA · FAKTA · FAKTA

Fakta om JOG

- JOG er opkaldt efter Skt. John Of God, skytshelgen for bla. brandfolk
- Bæretasken med JOG og tilbehør vejer cirka 17 kilo. Selve apparatet, som er lavet af titanium, vejer cirka 13,5 kilo
- JOG er 74 cm lang. Trukket helt ud er den 1,05 meter. Ved hjælp af et ekstra-stykke kan den spænde 1,4 meter og dermed også klare dobbeltdøre. Mindre åbninger end 74 cm kan klares ved at sætte apparatet på skrå
- JOG trykker med 1500 kilo til siden og 4500 kilo indad. Trykket indad sker med en trykpude/trykcylinder, som kan gå 18 cm ud. Trykpudens placering (i forhold til eksempelvis låsemekanisme) kan justeres ved hjælp af en skinne. Døre, der åbner udad, kan den ikke klare
- Via den fem meter lange fødeslange kan JOG få trykluft fra røgdykkernes luftflasker. Med i sættet er dog også en 1 liter 300 bar luftflaske, som har "brændstof" nok til to døråbninger
- JOG er i aktion i flere franske byer og er også solgt i stort tal til blandt andet Lausanne, Geneve og Berlin. Det ventes, at udbredelsen vil stige kraftigt, efterhånden som kendskabet til apparatet øges

• Læs eventuelt mere om JOG (på engelsk) på:
www.pompierparis.fr/jog/jogus.shtml

Når JOG er monteret, fortsætter den vandrette cylinder med at trykke ud på karmen. Nu kan man trække sig op til fem meter væk i sikkerhed og – via fjernbetjeningen – aktivere trykcylinderen.

Trykcylinderen banker indad med 4,5 tons kraft, og det giver, sammen med det vandrette tryk, øjeblikkeligt resultat...

Voilà! Døren er åben.

Hej hey far – ægtefæller og børn kan vinke til brandfolkene, mens de kører ud af porten med blå blink.

Familien bor på kasernen

De har ikke langt på arbejde, mange af brandfolkene rundt om på BSPP's 81 kaserner i Paris. Det er nemlig meget almindeligt, at i hvert fald overordnet personel bor på kasernen med deres familie.

De fleste danske brandfolk eller officerer – og ikke mindst deres familier – ville nok betakke sig for at bo på en brandstation eller kaserne.

Men i Paris betragtes det som et privilegium, især af to årsager:

- **Penge:** Boliger i Paris er ifølge Rådet for Europæiske Ejendoms-mæglere de dyreste i Europa. En lejlighed i Paris koster i gennemsnit 42.000 kroner pr. kvadratmeter, og i de mest attraktive kvarterer kan man finde kvadratmeter-priser på over 100.000 kroner. Tilsvarende er det dyrt at bo til leje, især hvis kasernen ligger i et attraktivt område og man gerne vil bo bare nogenlunde tæt på arbejdsstedet. Brandfolkene kan altså spare store beløb ved at bo på kasernen, hvor lejlighederne er gratis – eller rettere: De »betaler« for lejligheden ved at have lidt flere vagter end andre.

- **Tid:** Når familien bor på kasernen, kan man være i beredskab i familiens skød. Vagterne kan være op til 80 timer, og i den tid ville man ikke se familien, hvis man boede ude i byen. Desuden

ville megen tid gå tabt i transport i den hektiske, parisiske trafik.

Mange familier har været BSPP-brandfolk i flere generationer, og det er måske ikke så underligt med den tætte tilknytning til faget, børnene får:

En god bolig i et dyrt kvarter

Af Flemming F. Kyster

På kasernen i Grenelle i det centrale Paris er der 29 lejligheder til officerer og befalingsmænd og deres familier.

De op til 120 kvadratmeter store lejligheder uddeles så vidt muligt efter, hvor store familierne er.

En af beboerne på kasernen, som er hovedstation for 6. kompagni, er brandmanden Cyrille, som bor i en tre-værelses lejlighed med sin kone og to små drenge.

Han mener, der naturligvis er fordele og ulemper ved at bo på kasernen, men at fordelene er i overtal.

- Det største plus er, at vi har en god lejlighed i et dejligt kvarter i Paris. Vi ville umuligt kunne finde en bolig af tilsvarende standard med vores løn, fastslår Cyrille. Ikke en gang en helt lille lejlighed ville det være realistisk at købe eller leje i den del af byen, fortæller han.

- Desuden er kasernen jo et meget sikkert sted for børnene at vokse op, og der er også en park lige i nærheden, hvor de kan lege, siger Cyrille. Han påpeger, at når han ikke lige er i indsats eller træning, kan han se meget til familien, selv om han er på vagt – netop fordi hustruen og børnene er lige ved siden af.

- Til gengæld kan det være svært at skjule sig, når man bor på sit arbejde. Det nytter ikke at sige »jeg er her ikke«, hvis der er brug for ekstra folk. Det er måske nok det, min kone er mindst glad for, siger Cyrille med et smil. Han understreger dog, at både han og hans kone

betragter lejlighedsordningen som et yderst attraktivt »frynsegode«.

Lille Antoine på to år, som her er i sikkerhed hos far Cyrille, vokser lige som den nytilkomne lillebror op på kasernen i Grenelle. Både økonomisk og tidsmæssigt er det en fordel for familien at bo på kasernen.

GREP går forrest

Af Flemming F. Kyster

GREP (*Groupe de Recherche et d'Exploration Profonde*) er navnet på en BSPP eliteenhed, som indkaldes til de mere specielle, vanskelige og farlige opgaver.

GREP udmærker sig blandt andet med ekspertise inden for højderedning: Kraner, tårne, højhuse, byggepladser med videre.

Også under jorden, i tunneller, brønde, kældre etc., er GREP-specialisterne uddannede til at begå sig, lige som de træder til, hvis der skal ledes efter ofre i sammenstyrtede bygninger.

GREP-folkene arbejder blandt andet med kredsløbs-apparater, hvortil de i øvrigt har opfundet et aggregat til at nedkøle luften, der indåndes. Normalt bliver genbrugs-luften varmere og varmere at indånde, men ved hjælp af en holder med simple kølelementer, som de altid har i bilerne, holdes temperaturen nede.

GREP-enheden er stationeret i Issy-les-Moulineaux, blandt andet på grund af nærheden til en stor helikopter-lufthavn. Derved kan de hurtigt transporteres og landsættes eller fires ned med helikopter, hvis situationen kræver det.

BSPP har i øvrigt også andre højt specialiserede enheder, blandt andet mht. frigørelse, dykning, hunde, nuklear-biologisk-kemisk ekspertise etc.

Hvorfor ikke bruge Eiffeltårnet til at træne rapelling og klatring, når det nu ligger lige i nærheden? Så det gør GREP-folkene, der har kaserne et par kilometer fra det berømte tårn. På det ene billede er GREP-folk i fuld fart på vej ned, fordi de under træningen har fået alarmering om brand i en sportshal. Køretøjerne står opmarcheret og klar til afgang, mens turisterne undrer sig over postyret. På det andet billede ses andre medlemmer fra specialenheden, som er i gang med at undervise et hold læger og sygeplejersker i at arbejde i højderne.

De er pænt seje, elitefolkene fra GREP, når de klatrer rundt på øvelsestårnet hjemme på kasernen.

Højhuse, metro, Seinen, kæmpestationer, messecenter – Paris byder på masser af udfordringer for eliteenheden GREP.

Marinebåre med udstyr til indpakning af patienter kan blandt andet bruges til at hejse patienter op eller ned – evt. fra helikopter:

Sjækler, karabinhager, kroge, remme og wiver – GREP-folkene har udstyr i lange baner til klatring, rapelling etc.

Metaltin-gen her kan forhindre, at reb og wiver slides ved at skæ-re mod tagkanter og lignende.

Redde eller dø

»Jeg vil ikke kende dine anskuelser, din religion eller dine politiske overbevisninger.

Det er lige meget, om du er ung eller gammel, fransk eller udlænding

Hvis jeg tillader mig at spørge til din ulykke, er det ikke for at være indiskret, men for at kunne hjælpe dig bedre.

Når du kalder på mig, kommer jeg. Men sørg for, at du alarmerer mig på den hurtigste og sikreste måde

Ventetiden vil synes lang, meget lang. Undskyld i din nød min tilsyneladende langsommelighed.«

General Casso
Chef for BSPP fra 1967 til 1970

Mange steder rundt om på BSPP's kaserner kan man finde ovenstående devise, som i årtier har været en slags moralkodeks for korpset. Den er skrevet af general Casso, som var chef for BSPP i slutningen af 1960'erne, og har stadig fuld gyldighed i dag.

Umiddelbart kan det virke, som om teksten er skrevet til civile borgere og ikke til BSPP's brandfolk. Men både direkte og indirekte udtrykker de få linier faktisk det værdigrundlag, brandfolkene forventes at agere ud fra - samtidig med, at det minder brandfolkene om at sætte sig i de skadelidtes sted.

Alene titlen på devisen, »Sauver ou périr« (»Redde eller gå til grunde/dø«), fortæller noget om, at brandfolkene tager deres mission dybt alvorligt. Der har været røster fremme om, at titlen måske burde ændres til »Sauver sans périr« (»Redde uden at gå til grunde/dø«). Den lidt dramatiske titel, som nok også afspejler den militære tilknytning, fastholdes dog – men naturligvis er det ikke intentionen, at parisiske brandmænd skal tage unødige chancer eller risikere livet unødigt.

En stor stentavle i hovedkvarteret ærer samtlige brandfolk i BSPP, som er omkommet ved brande siden 1827. Der er også mindre sådanne tavler ude på kasernerne. Inskriftionerne omfatter navn, rang samt hvor og hvornår, de er omkommet. Med hele fem omkomne vejer de ulykkelige hændelser i Neuilly Sur Seine i 2002 tungt i rækkerne af faldne. I øvrigt er en del af tavlen i hovedkvarteret viet til de mange BSPP-folk, som faldt i de to verdenskrige.

God form og tidlig pension

Fysisk træning prioriteres ekstremt højt i BSPP. På en almindelig vagtdag er der afsat halvanden time om formiddagen og halvanden time om eftermiddagen/aftenen til sport/idræt: Løb, gymnastik, svømning, fodbold eller andet. Det gælder alle vagtdage, også søn- og helligdage.

Bliver man kaldt i indsats midt i et idræts-forløb, bliver det ikke aflyst. Når man vender tilbage, fortsætter man, hvor man slap.

Den kraftige fokus på fysikken illustreres blandt andet af, at BSPP har et hold brandfolk, som udelukkende beskæftiger sig med gymnastik. Af samme årsag er det gymnastik på eliteplan, de præsterer, og de rejser da også rundt og optræder og er et af korpsets flagskibe udadtil.

Op til 80 timers vagt

Der er også al mulig grund til at være i god form, for det er et hårdt job at være pariskisk brandmand.

Man har typisk 14 til 16 døgnvagter om måneden, og man kan have sammenhængende vagter på op til 80 timer, altså mere end tre døgn. Desuden er antallet af udrykninger naturligvis højt i den myldrende metropol, og bare de seneste fem år er antallet af indsatser steget ganske markant i Paris.

Tidlig pension

På grund af det opslidende job er der fordelagtige pensionsmuligheder for BSPP-folkene. Nogle er kun midt i trediverne, når de stopper – ganske vist på en ret lav takst. Man kan også vælge at forlænge i en eller to perioder – hvis ellers man opfylder de fysiske og faglige krav herfor – men i alderen 42 til 45 år skal de fleste stoppe karrieren som

De hårde fysiske krav er nok medvirkende årsag til, at der ikke er mange kvinder i BSPP.

brandmænd. De kan så nyde deres otium, eller måske arbejde i en anden branche og supplere pensionsmidlerne.

EUC Vest er den største uddannelsesinstitution og en markant arbejdsplads på det Sydvestjyske arbejdsmarked.

Vi gennemgår i disse år en spændende udvikling, hvorfor vi jævnligt har brug for nye inspirerende kolleger til primært undervisning, hvor kvalitet og hensynet til de unge er i højsædet. Hold øje med vores jobopslag – måske er der et job til dig.

Spangsbjerg Møllevej 72

6700 Esbjerg

Tel. 7913 4511

Fax 7913 4599

eucvest@eucvest.dk

www.eucvest.dk

EUC Vest søger faglærere til redderuddannelsen (genopslag)

Faglige kvalifikationer:

- Du er uddannet redder eller har min. 5 års erfaring fra redderjobs
- Du har stærke kompetencer på ATV eller autohjælp
- Du har evt. en funktionsuddannelse, brand
- Du kan arbejde med frigøring og bjærgning, herunder storvognsbjærgning
- Du kan gennemføre redningsopgaver og højderedning
- Du kan deltage som medinstruktør ved udrykningskørsel
- Du har en videregående uddannelse

Vi ønsker ansøgere med en eller flere af nævnte kvalifikationer.

Ansøgning

Fremsendes til Løn- og personalekontoret, EUC Vest, Sp. Møllevej 72, 6700 Esbjerg senest den 26. juni med morgenposten.

Yderligere oplysninger kan indhentes hos: Uddannelseschef John Møller Jensen, tlf. 7913 4472 eller uddannelsesleder Bjarne Emig, tlf. 7913 4470.

Læs mere om stillingen på www.eucvest.dk

Ambulancer på flere plan

Størstedelen af den parisiske ambulance-flåde er ikke på dansk niveau – men afstandene er også kortere

Af Flemming F. Kyster

Ambulancer i stil med dem, vi havde i Danmark i 1980'erne, udgør rygraden i det parisiske ambulanceberedskab, som også BSPP er en af aktørerne i.

Med basalt førstehjælpsudstyr samt blandt andet ilt og lægmands-defi, ryger disse såkaldte VSAV-køretøjer afsted til patienter med ikke alt for tunge skader og lidelser.

De er bemandede med ambulancefolk (brandfolk i BSPP's køretøjer), som

kompetencemæssigt nærmest kan sammenlignes med ambulanceassistenter herhjemme.

Til de alvorligere tilfælde – hjerteslag, blodprop, hjerneblødning, svære trafikulykker med videre – findes såkaldte reanimation-ambulancer, som er på niveau med lægebemandede ambulancer i Danmark. I reanimation er en læge og sygeplejerske med i bilen.

Sygehus om hjørnet

Men at BSPP blot har seks af disse mere avancerede ambulancer fortæller noget om, at det i høj grad er de mere enkle VSAV-ambulancer, der trækker læsset.

De kan synes en kende gammeldags for en dansk besøgende. Men det hører med til historien, at der visiteres ganske hårdt og grundigt hos alarmcentralen, hvor man opererer med en rød

Danskerne er gode til at skabe kombi-brandkøretøjer; men denne kombination – brandkøretøj med bære – kender vi ikke.

og en grøn liste over sygdomme/skader. »Grønne« tilfælde går til VSAV, mens røde kræver mere avanceret hjælp.

Det hører også med, at back-up sjældent er langt væk, hvis kompetencerne eller udstyr ikke rækker. Og at der naturligvis er en høj koncentration af sygehuse og traumecentre i Paris-området, så ambulancerne sjældent skal køre ret langt med patienterne. Af samme årsag er eksempelvis telemedicin ikke rigtig relevant i Paris.

Denne reanimation (genoplivning) ambulance er til de alvorligere tilfælde.

RIBE KAROSSERICENTER

- har i 25 år samarbejdet med Falcks Redningskorps omkring renovering og opbygning af korpsets forskellige køretøjer.

SPECIAL OPBYGNING * OPRETNING * PLADEARBEJDE
MINIBUSSER * HYDRAULIKARBEJDE

Industrivej 35A · 6760 Ribe · Tlf. 75 42 33 55 / 75 42 31 56 · Telefax 75 42 33 55

POST**PP**

DANMARK

Tak

Reddernes Landsklub/Fagbladet Redderen vil gerne takke BSPP for udstrakt gæstfrihed under vores besøg i brigaden. Over alt, hvor vi har været, har vi kun mødt en utrolig venlighed og imødekommethed, og det har været en stor oplevelse at få et indblik i livet i det traditionsrige og hæderkronede korps.

Besøget har i øvrigt allerede medført et gen-besøg i Danmark af en repræsentant fra BSPP, og det bliver næppe den sidste udveksling og kontakt mellem vore organisationer.

Merci

Le club National des Sauveteurs/Le journal Redderen vient ici exprimer ses remerciements au regard de la BSPP pour ce sens de l'hospitalité immédiat et sincère lors de notre visite à la Brigade. Partout, où nous sommes allés, n'avons rencontré que incroyable bienvenue et hospitalité, et c'était une grande découverte que de pouvoir apprécier ce corps prestigieux, riche de traditions.

Notre visite a donné place à la visite ici au Danemark d'un représentant de la BSPP, et cela ne sera probablement pas le dernier échange entre nos organisations.

Magasinpost
ID-nr. 42 506

Afsender:
Redderen
Krogagervej 33
7100 Vejle